

במתנה

דפיו זהב

על מה שבזר זכאי.

הרבנית ימימה מזרחי

בעריכת יקרת פרידמן

גיליון 288

יום הכיפורים ✧ ה' בתשרי ה'תש"פ (23/9/2020)

הכוהנת הגדולה

יצטער, והוא אינו מתפלל! אני מזמן דגה מעוברת [...] רבבות דגים קטנים, כדי שיצטער ויתפלל לפניי."

בלעתו הדגה. והיה בצער גדול מתוך הדוחק ומתוך הטינוף. מיד כיוון ליבו בתפילה ואמר: "אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברחה?!"⁵

כמה נשים מתוכנו, ואי אפשר כבר להתעלם מהכאב הזה (וה' ישמור כשזה מגיע לאלמויות, שלא נדע) קיבלו לתוך ביתן איש בורח מבשורה, איש שכבר לא מאמין ששום דבר טוב יכול לקרות. והדגה הזו, הנשים המדהימות של העם הזה, היו לו לבית כנסת ענק, ידעו לתרגם את כל הצופף והילדים וקשיי הפרנסה, ידעו לתרגם את זה לתפילה גדולה של "ממעמקים קראתיך ה'".⁶

וזו שליחות ענקית כל כך. ומי חושב על הדגה הזו, מי חושב על הדאגה הזו, כשהיא הופכת את ביתה לבית מדרש - לבית כנסת - לבית ספר. הכל בתוך הבית. איך את ממשיכה לטוט בסערה הזו, דגה? איך את עושה את זה, אישה?

והאר"י הקדוש אומר שכל מה שעושה הכוהנת הגדולה ביום הכיפורים, עושה האישה, בעצם, כל השנה כולה. והיא יוצאת והיא נכנסת, וטובלת ומסתפגת, ובוכה על שחשדוה,⁷ כי אישה היא תמיד בחזקת נחשדת. כל היום יחדו בך: "את לא אמא טובה מספיק, לא רעיה טובה מספיק, לא יוצאת מספיק עם מוטיבציה לשידוכים, לא עובדת את ה' מספיק..." ומי הראשונה לחשוד בך? את עצמך.

ואנחנו כבר כמה וכמה חודשים בנעילה אחת ענקית. כמו יונה הנביא, בלוע במעי הדגה, הוא אומר את המילים שכולנו חשות בסגר הזה: **"הארץ ברחיה בעדי לעולם"**.¹ אני מרגיש שאין נתיב בריחה מהנעילה הזו, האיומה".

אבל אני לא רוצה לדבר על יונה. אני רוצה לדבר על זו שממעייה הוא צועק את צעקתו האיומה - **"המציא לנו מחילה"**,² איזו מחילה תת קרקעית לברוח! די ל-נעילה!"

איפה הוא נמצא? **במעי הדג**.³ על הדגה הזו אני רוצה שנדבר היום. שנה מוזרה, תשפ"א, והדגה הזו היא את. ה"דגה" היא האישה הזו שצריכה לקבל אל תוכה איש מיואש כל כך, איש שלימוד התורה שלו השנה לא היה כתמיד. בית הכנסת שלו לא היה כתמיד. העסק שלו לא פעל כתמיד. היא מקבלת אל תוכה איש מיואש, איש שאומר, לא עלינו, **"שאוני והטילני אל הים"**.⁴ אני לא רוצה בחיים האלה".

והדגה הזו מאכלסת בתוכה כמו נשים רבות כל כך השנה, לצד הדגיגים האלה שמתלטפים לה ברגליים, כל אחד עם הלימוד שלו בטלפון או בזום או הכאב ראש הנורא הזה, אבל את עיניה הדואגות היא לא מסירה מהאיש הזה שנראה כל כך בלוע פתאום בבית. ומה היא אומר לו - "אני האישה המכנסת. אין לך בית כנסת? אני בית הכנסת שלך".

אני רוצה לקרוא את התיאור המצמרר ממדרש ילקוט שמעוני לספר יונה: **נכנס יונה למעי הדגה כאדם שנכנס לבית הכנסת גדולה. והיו שתי עיניו, של הדג, כחלונות גדולים מאירים ליונה. [...] וראה שם במעמקים בני קורח עומדים. [...]**

והיה יונה שלוש ימים ושלוש לילות במעי הדג ולא התפלל. אמר הקב"ה: "אני הרחבתי לו מקום במעי דג זכר, כדי שלא

⁵ ילקוט שמעוני לספר יונה, סימן תק"נ. וגם: תהילים ק"ט, ז.

⁶ תהילים ק"ל, א.

⁷ מחזור ליוה"כ, סדר העבודה של הכה"ג: "תפנת פל אלה לקבד אהרן. קלי כפרה לישראל שמתו ועל ידו סליחת העון נתת: תחת אהרן מגזעו יעמד לשרת לפניך ביום הסליחה: תורת מעשה ועבודת היום [...] וערב יום הכפורים שחרית משביעין אותו במי שישפן שמו בפית הזה שלא ישנה מקל מה שאמרו לו שמה יש בלב צד מינות. הוא פורש ובוכה על שחשדוהו. והם פורשים ובוכים שחשדו למי שמעשיו סתומים. שמה אין בלבם כלום. ואומרים לו: 'ראה לפני מי אתה נכנס למקום אשר להבת שלהבת: קהל עדתנו עליך יסמכו ועל ידך תהא סליחתנו'."

¹ יונה ב', ז.

² רבי משה אבן עזרא, "א-ל נורא עלילה", הפיוט שפותח את תפילת נעילה של יוה"כ.

³ יונה ב', א.

⁴ יונה א', יב.

פרשה וא"ל למבצע הצטרפות <<

פרשה ואשה - אי של ודאות בתקופה של אי-ודאות!

ועכשיו במבצע למצטרפות חדשות!

הצטרפי לקהילת הלומדות העולמית
וקבלי בכל שבוע את הלימוד המלא של הרבנית
ימימה מזרחי

כל הטיפים * רעיונות העומק והחידושים * כל
הסיפורים * כל החיכוכים

שהרבנית ימימה מכינה עבורנו, מכל הלב

וגם, במתנה

יומן "שנה וברכותיה" של הרבנית ימימה – תשפ"א
בקפסולה משובחת! (למצטרפות במסלול השנתי)

להצטרפות << <https://parasha.org/signup>

ובטלפון: 077-8066747

וגם: 054-345-3788

ואתן כבר יודעות (וזה וידוי מביש), שכשכולם אומרים בתפילה
"והכהנים",⁸ ימימה לוחשת: "והכהונות". וכשהכוהן הגדול היה
נכנס לקודש הקודשים רק פעם בשנה בשיאו של יום
הכיפורים, גם את נכנסת לקודש, ובפיך תפילה קצרה. ואני
רוצה לבקש מהקב"ה, במילים של הכהן הגדול בקודש
הקודשים: בבקשה, **תן לנו שנה שלא תפיל אשה פרי בטנה**.⁹
לא להרגיש, חלילה, כמו אישה שנפלה. ושלא יפול לנו הלב. כי
העם הזה צריך נשים חזקות.

"אישה חזקה" היא מי שמרגישה שהיא לא עבדה לריק ולא
עמלה לריק. היא יודעת: אין מאמץ אדיר שלא ייטיב איתה
הסוף. אין מצב שהצירים הנוראים האלה לא יפלטו אותה
בסוף ליבשה. חשוב לזכור את זה. זו הבנה החזקה. העם שלך,
ריבונו של עולם, צריך נשים חזקות. שאישה תרגיש
פרודוקטיבית ונחוצה. **למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה**.¹⁰

ועוד אני מבקשת: שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל בפרנסה
זה לזה ולא לעם אחר. העם שלך צריך גברים חזקים. וכשם
שקללת האישה נוגעת לבנים ולזוגיות (הרבה ארבה עצבונך
והרנה, ואל אישך תשוקתך¹¹), קללת האיש היא בזיון
ההזדקקות. זו קללת הפרנסה ובגלל אנחנו רואים גברים
בורחים, מיואשים. ותרדפי אחרי האיש שלך, כי את צריכה
איש חזק והעם הזה צריך גברים חזקים.

ואני רק רוצה לומר: **אמת, מה נהדר יהיה מראה בת ישראל**
בצאתה מן הסגר הזה.¹² ואם הקב"ה אמר "עשו לפניי כסגר
הזה ואני מוחל להם",¹³ ההצדעה הראשונה תהיה לכוהנות
הגדולות שלו, נשי העם הזה. ובזכותן - **ונסלח לכל העם**
בשגגה.¹⁴ כתיבה וחתומה טובה!

בצוות העריכה: הדסה סאסי

⁸ משנה, יומא ו, ע"ב: "בא לו אצל שער המשתלח וסומך שתי ידיו עליו ומתנדב. וכך היה אומר: 'אנא השם, ערו פשעו חטאו לפניך עמך בית ישראל. אנא בשם, כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים, שעו ושפשעו ושחטאו לפניך עמך בית ישראל, ככתוב בתורת משה עבדך לאמר: 'כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו'." (ויקרא ט"ז).

⁹ והכהנים והעם העומדים בעזרה, לשהיו שומעים שם המפרש שהוא יוצא מפי כהן גדול, היו פורעים ומשמתחים ונופלים על פניהם, ואומרים "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד".

¹⁰ מובא ב"סדר העבודה" מתוך חזרת הש"ץ של מוסף יום הכיפורים. מתוך סידור התפילה, "ובא לציון גואל".

¹¹ בראשית ג', טז.

¹² בפרפרזה על "סדר העבודה" מתוך חזרת הש"ץ של מוסף יום הכיפורים:

ויבן מה נהדר היה כהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש:

כאהל הנמתח בדרמי מעלה. מראה כהן: כבדקים היוצאים מזיו החיות.

מראה כהן: כגדל גדילים בארבע קצוות. מראה כהן: כדמות הקשת בתוך הענן...

¹³ בפרפרזה על תלמוד בבלי, ראש השנה יז, ע"ב: "ויעבר ה' על פניו ויקרא" (שמות לד).

אמר רבי יוחנן: 'אלמלא מקרא כתוב, אי אפשיך לאמר, למלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא בשלית צבור, והקאה לו למשה סדר תפלה. אמר לו: 'כל זמן שישך חוטאין, לפניו יעשו לפני כסדר הנה, ואני א מחל להם עונותיהם'.

(שמות לד) "השם השם", אני הוא קדם שיקטא אדם, אני הוא לאחר שיקטא אדם ויעשה תשובה. "איל רחום ותנוח, ארף אפים ורב חסד ואמת". אמר רב יהודה: ברית כרותה לשלש עשרה מדות, שאין חוזרות ריקם!"

¹⁴ במדבר ט"ו, כו.